

Výrok

- 1) Již není třeba rozhodnout o návrhu na zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu P8_TA(2017)0056 ze dne 2. března 2017 o zbavení poslanecké immunity Marion Anne Perrine Le Pen.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Marion Anne Perrine Le Pen ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2017 – Rogesa v. Komise

(Věc T-475/17) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Dokumenty týkající se zařízení na výrobu směsi pelet a aglomerované rudy — Implicitní odepření přístupu — Explicitní rozhodnutí přijaté před podáním žaloby — Návrh na nevydání rozhodnutí ve věci samé — Právní zájem na podání žaloby — Zjevná nepřipustnost“

(2018/C 052/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Německo) (zástupci: S. Altenschmidt a A. Sitzler, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupce: H. Krämer, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení implicitního rozhodnutí Komise ze dne 20. června 2017 a, podpůrně, jejího rozhodnutí ze dne 11. července 2017, kterými došlo k odepření přístupu k dokumentu Ares (2017) 1684109 ze dne 2. listopadu 2009 a k dokumentu Ares (2017) 1685639 ze dne 29. listopadu 2009

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH a Evropská komise ponесou každá vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 318, 25.9.2017.

Žaloba podaná dne 22. listopadu 2017 – Comprojecto-Projetos e Construções a další v. ECB

(Věc T-768/17)

(2018/C 052/45)

Jednací jazyk: portugalština

Účastníci řízení

Žalobci: Comprojecto-Projetos e Construções, Lda. (Lisabon, Portugalsko), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lisabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lisabon), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lisabon) (zástupce: M. A. Ribeiro, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunal:

— zrušil napadené akty, zejména:

- (i) rozhodnutí žalované zdržet se jednání;
- (ii) rozhodnutí žalované nezahájit řízení o sankcích;
- (iii) rozhodnutí guvernéra Banco de Portugal a dalších „úředníků“, kteří rozhodovali o stížnostech a žádostech podaných v období od 26. června 2013 do 22. dubna 2015.

— Z týchž důvodů navrhují, aby Soudní dvůr zaujal stanovisko, které

- (i) žalobcům umožní domáhat zrušení stanoviska soudů k jejich žalobě na náhradu škody proti BCP [Banco Comercial Português] a dalším;
- (ii) žalobcům umožní podat regresní žalobu proti portugalskému státu;
- (iii) umožní posoudit, zda rozhodnutí členského státu / státního zastupitelství / PGR [(Nejvyšší státní zastupitelství)] nevstoupit do řízení o žalobě jako vedlejší účastník bylo důvodné;
- (iv) umožní posoudit, zda rozhodnutí členského státu / státního zastupitelství / PGR neoznámí tento případ OLAF bylo důvodné a podložené.

— V případě, že SDEU uzná v souladu s ustanoveními článků 268 a 340 SFEU návrhová žádání žalobců jako opodstatněná, uloží ECB povinnost zaplatit částku 4 582 825,80 eura, zvýšenou o úroky z prodlení v zákonné sazbě běžící až do skutečného zaplacení, jakož i další náklady a náhrady škody, které mohou po provedení jednotlivých úkonů vzniknout;

— s ohledem na znění článku 280 SFEU a na to, že akty „Evropské centrální banky, které ukládají peněžité závazky jiným osobám než státům, jsou podkladem pro výkon rozhodnutí“, jak stanoví článek 299 SFEU, uloží žalované povinnost požadovat, aby tyto částky zaplatila BCP;

— s ohledem na to, že národní centrální banka je „správní[m] orgán[em], který je příslušný k rozhodování o stížnostech nebo k podání podnětu k zahájení příslušného soudního řízení“, ve smyslu čl. 11 odst. 1 písm. b) směrnice 2005/29/ES, jakož i čl. 81 odst. 1 a čl. 83 odst. 1 směrnice 2007/64/ES a čl. 96 odst. 1 písm. b) – Další sankce – DL [decreto-lei] č. 317/2009, uloží zástupci žalované povinnost požadovat, aby BCP „neprodleně“ zaplatila výše uvedené částky na účty žalobců;

— uložil žalované:

- (i) povinnost požadovat, aby si její zástupce, a sice národní centrální banka, vyžádal od BCP výše uvedené informace a pro případ, že je tato úvěrová instituce v souladu s čl. 13 odst. 2 zákona o Banco de Portugal nepředloží, uložil dané úvěrové instituci povinnost „neprodleně“ zaplatit na účty žalobců příslušné částky;
- (ii) s ohledem na možnost, že daná úvěrová instituce bude muset vyplatit žalobce „neprodleně“, povinnost dodržet ustanovení čl. 41 odst. 2 písm. a), čl. 47 odst. 2 a čl. 49 odst. 1 LZPEU [(Listiny základních práv Evropské unie)], tedy obdobně k tomu, co platí pro Banco de Portugal a státní zastupitelství / PGR s ohledem na článek 3 nařízení č. 2532/98 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce, uložil ECB povinnost rozhodnout „o tom, zda má být zahájeno řízení o sankcích“, tak, že uloží BCP povinnost jednat, takže tato úvěrová instituce bude muset rozhodnout a nebude smět zůstat nečinná;

- navzdory nedostatku příslušnosti Tribunálu podle čl. 256 odst. 1 SFEU a vzhledem k tomu, že pokud národní centrální banka nepřipustí, že „nesplnila povinnost podle Smluv, je tato banka povinna učinit opatření, která vyplývají z rozsudku Soudního dvora Evropské unie“, jak stanoví čl. 271 písm. d) SFEU, předložil tuto otázku Soudnímu dvoru;
- navzdory nedostatku příslušnosti Tribunálu navrhl Soudnímu dvoru v případě, že SDEU uzná opodstatněnost žaloby žalobců v souladu s článkem 264 SFEU, zrušení stanoviska národní centrální banky, jež žalovaná převzala, a s ohledem na ustanovení čl. 41 odst. 1 písm. c) LZPEU, čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 11 odst. 3 písm. c) směrnice 2005/29/ES uložil povinnost předložit odůvodněné stanovisko;
- uložil žalované a navrhl SDEU, aby obeslaly a požádaly portugalský stát / státní zastupitelství / PGR o jednání ve věci tak, aby bylo rozhodnuto o skutcích spáchaných BCP;
- uložil žalované povinnost postoupit věc OLAF;
- v souladu s čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu uložil náhradu náležitě vyčíslených nákladů vynaložených v řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 41 odst. 2 [písm. c)] LZPEU, čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 11 odst. 3 směrnice 2005/29/ES ⁽¹⁾.
2. Bez ohledu na „vloupání“ do „bezpečnostní schránky“ BCP věděla, resp. měla povinnost vědět, že došlo ke zneužití finančního systému k praní peněz, takže tato úvěrová instituce věděla, že šlo o daňový podvod nebo daňový únik, který mohl vést ke ztrátě příjmů unijních rozpočtů. Jde o „protiprávní jednání poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie“, která zakládají „naléhavé důvody obecného zájmu“, jež „jsou legitimním cílem, který může odůvodnit omezení volného pohybu služeb“.
3. Bez ohledu na způsob, jakým bylo více než 1 000 000 eur odcizeno z „bezpečnostní schránky“, došlo k poškození „finančních zájmů Unie“, zejména příjmů, se kterými počítá „rozpočet Evropské unie, a [...] na něž se vztahují rozpočty orgánů, institucí a jiných subjektů a rozpočty jimi spravované a kontrolované“, a tudíž jde i o skutky zakládající „nesrovnalost“, jelikož jde o „porušení právního předpisu Společenství vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo by mohl být poškozen souhrnný rozpočet Společenství nebo rozpočty Společenstvím spravované, a to buď snížením nebo ztrátou příjmů z vlastních zdrojů vybíraných přímo ve prospěch Společenství, nebo formou neoprávněného výdaje“.
4. Když má úvěrová instituce, členský stát / národní centrální banka, Evropská centrální banka nebo členský stát / státní zastupitelství / PGR vědomost o protiprávních jednáních a praktikách tohoto typu a tato jednání a tyto praktiky trpí a neodsoudí je, podporují tím porušování ustanovení čl. 310 odst. 5 a 6, jakož i čl. 325 odst. 1, 2 a 3 SFEU, a zároveň připouštějí páchaní jednání představujících „nesrovnalost“ pro rozpor s čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2988/95 ⁽²⁾ dotýčnou úvěrovou institucí.
5. Akt, kterým žalovaná nevyhověla žádosti, aby jednala, vedl mimo jiné k tomu, že:
 - (i) tato věc nebyla oznámena OLAF;
 - (ii) proti úvěrové instituci BCP nebylo zahájeno řízení „o sankcích“;
 - (iii) dochází k průtahům v řízeních před civilními soudy, které již od 1. ledna 2010 rozhodují o žalobě proti BCP a dalším na náhradu škody;
 - (iv) její zástupce, Banco de Portugal, nebyl nezvratně odsouzen v soudním řízení správním zahájeném dne 27. října 2015 a v současné době probíhajícím před Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra (Správní a finanční soud v Sintře, Portugalsko), jenž v této věci doposud nerozhodl.

6. Porušení povinné nestrannosti, zneužití pravomoci a porušení podstatných formálních náležitostí ze strany zástupce žalované, a sice Banco de Portugal.

- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 22).
- ⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. 1995, L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340).

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2017 – US v. ECB

(Věc T-780/17)

(2018/C 052/46)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: US (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho:

- zrušil hodnotící posudek z roku 2016 (který se vztahuje na období od 1. září 2015 do 1. září 2016), doručený žalobci dne 30. listopadu 2016, a rozhodnutí ze dne 15. prosince 2016 týkající se Annual Salary and Bonus Review (roční přezkoumání platů a prémie) (dále jen „ASBR“) za rok 2016, doručené žalobci dne 9. ledna 2017;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 3. května 2017, kterým byly zamítnuty návrhy na správní přezkum podané žalobcem dne 15. února 2017 a 9. března 2017;
- zrušil rozhodnutí ECB ze dne 12. září 2017, doručené žalobci dne 19. září 2017, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce podaná dne 7. července 2017;
- přiznal náhradu škody za utrpěnou újmu;
- uložil žalované úhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož hodnotící posudek žalobce obsahoval pouze obecnou a opakující se kritiku bez podložených závěrů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, kterým byl stížen hodnotící posudek.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci, z obtěžování, které utrpěl žalobce, a z porušení povinnosti jednat s náležitou péčí a zásady řádné správy.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z procesní vady, které se dopustila žalovaná při vypracování sporného hodnotícího posudku.